

Ezután a gyakornoki feladatok átbeszélése következett. A jelen levő oktatók összegezték és bemutatták a homiletikai, lelkigondozói, katechetikai és az adminisztrációhoz tartozó feladatokat, és ismertették a gyakornokokkal, illetve a mentorokkal szembeni elvárásokat. A részletekhez kapcsolódóan tisztázó, pontosító kérdéseket lehetett feltenni. Ezek hasznosnak bizonyultak abban a tekintetben, hogy az olykor összetetté, bonyolulttá vált kommunikáció gördülékenyebben folyék, és segítették a feladatkörökre való jobb, közös rálátást is. A gyakornokság az elméleti oktatás és a gyülekezeti szolgálat közötti átmenetben kulcsszerepet tölt be. Ezért a találkozón hangsúlyt kapott a mentorok munkájának megbecsülése és a köszönetmondás is. Páratlan, fáradságos és nemes munkát jelent a felhalmozott, naprakész tudással érkező teológusokat bevezetni a gyülekezeti szolgálat kihívásaiba és sokféleségébe. A gyakornokokat pedig maguk a mentorok biztatták arra, hogy merjenek bátran, félelem nélkül kérdezni, és tanuljanak meg segítséget kérni tőlük.

A szakmai együttlét Kiss Jenő dékán áhítatával, majd közös ebédrel és kötetlen együttléttel zárult. A jelenlévők az 1Tim 3,14–17 alapján kaptak bátorítást arra, hogy maradjanak meg amellelt, amit tanultak és ami felől meggyőződtek. A meggyőződéssé vált ismeret olyan kincs, ami szabadságra vezet a szolgálát. A gyakornokok számára kiemelt üzenetként hangzott el, őszinte vallomásként: „Mi, akik előtettek járunk, nem vagyunk tökéletes példaképek, hanem személyes példaképek, akik becsületesen, nyíltan és kitartóan küzdenek.” A szolgálatban a korrekció, a helyreigazítás, a feddés és a növekedés szerves egységet képeznek. A zárszó a jó melletti kiállásra buzdított, ami egyaránt vonatkozik a hitünk tartalmára és a szolgálatainkra is.

Az igei üzenetet követően a térbeli elrendezés jelentősége is nyilvánvalóvá lett: Kiss Jenő dékán felszólította a gyakornokokat, hogy foglalják el új helyüket a mentorok háta mögött. A teológiai intézet ezzel a jelképes cselekedettel adta át a gyakornokokat a hathetes egyházi szolgálatra a mentoroknak és a gyülekezeteknek.

Isten áldása legyen a mentorok és az ifjak szolgálatán!

Éles Éva

Intenzív Erasmus+ képzésen vettek részt a Kolozsvári Protestáns Teológiai Intézet hallgatói

A tanév elején örömmel értesültünk arról, hogy a hollandiai Protestantse Theologische Universiteit (PThU), a Debreceni Református Hittudományi Egyetem (DRHE) és a Kolozsvári Protestáns Teológiai Intézet (KPTI) szervezésében részt vehetünk az Erasmus+ által támogatott intenzív képzésen (“blended intensive

program”), amelynek témája a „Szövetség és keresztség”. A felhívás több teológushallgató figyelmét is felkeltette.

Héttagú csapattal indultunk október 27-én Debrecenbe. Mivel az egyhetes képzés programját időben megkaptuk, nekiláthattunk az olvasmányként megadott anyagok olvasásához. Bennem azonban mégis lapult egy kis félelem: féltem amiatt, hogy a képzés angol nyelven fog folyni, és attól is, hogy gyakorlati teológiai érdeklődésemnél fogva nem fogok tudni helytállni a rendszeres teológusokból álló társaságban. A debreceni testvérintézmény vendégszeretete, valamint a holland teológusok nyitottsága azonban feloldotta minden félelmemet.

Napjainkat rövid elcsendesedéssel kezdtük, amit felváltva vezettek a debreceni, kolozsvári és utrechti diákok. Az első nap főként egymás élő környezetének és kontextusának megismeréséről szólt. Ebben segített dr. Visky Sándor Béla (KPTI), dr. Wim Moehn (PThU) és dr. Gonda László (DRHE) előadása és a kiscsoportos beszélgetés. Felfedezhettük, hogy mi az, amiben különbözünk egymástól, és mi az, ami összeköt minket.

Kedden és csütörtökön Heinrich Bullinger és Karl Barth szövetség- és keresztesztánáról olvastunk közösen. Az olvasást egyes pontokon megszakítottuk, értelmeztük a szöveget és vitatkoztunk annak tartalmán. A szöveget csapatokban dolgoztuk fel kreatív feladatok keretén belül. Jó volt megtapasztalni, hogy mindenki hozzájárulhat kis ötleteivel a nagy egészhez, és Krisztus-testként együtt tudunk működni számunkra egyelőre idegen emberekkel.

Szerdán dr. Baráth Béla (DRHE), dr. Kovács Sándor (KPTI) és dr. Wim Moehn tartottak előadást a 16. század keresztségteológiájáról. Csütörtökön, október 31-én a debreceni Nagytemplomban vettünk részt a reformáció ünnepének hálaadó

istentiszteletén. A program pénteken zárult, amikor Karl Barth teológiájának recepciójával foglalkoztunk dr. Gonda László és Wim Moehn előadásai nyomán. Ezt követően dr. Klaas-Willem de Jong (PThU) moderálásával értékeltük ki a hetet. Számtalan kérdés fogalmazódott meg bennünk, amelyekre igyekeztünk közösen választ találni. Felfedeztük azt, hogy hasonló problémákkal küzdünk, amelyeknek megoldása minden bizonnyal a szeretetteljes odafordulásban és a tanításban rejlik.

Álljon itt néhány olyan reflexió, amelyet a kolozsvári hallgatók fogalmaztak meg:

„Igazán produktív hét volt. Amellett, hogy fejlődött a teológiai szaktudásom, olyan kérdéseken gondolkodtam el, amelyek valószínűleg nem merültek volna fel ezen esemény nélkül. Megtisztelő volt megismerni a holland és az anyaországi testvéreket, remek társaság volt; és a kiscsoportos munkát igazán izgalmassá tették.”

(Füleki Sándor)

„Jó volt kicsit kimozdulni a komfortzónánkból és új embereket megismerni, akik hozzánk hasonlóan gondolkoznak, mégis máshogyan, másként látják a világot és vélekednek dolgokról. Nagyon érdekes és megosztó témát tárgyaltunk, és többfelől is megközelítettük a keresztség kérdését. Vitázni is tudtunk, ami nagyon jó volt. Ez segít kritikusabbnak és tudatosabbnak lenni a saját gyakorlatainkkal szemben. Továbbá erősen megmaradt a házigazdáink áldozatos munkája és vendégszeretete. Végül pedig, ami nekem kifejezetten tetszett: többet beszélgethettünk a tanárokkal is. Számomra nagyon tartalmas és értékes hét volt.”

(Pap Miklós)

„Számomra ez a hét jó lehetőség volt arra, hogy megerősödjék az Istennel való kapcsolatom. Azáltal, hogy különböző kontextusban vizsgáltuk meg a keresztség gyakorlatát, sokkal átfogóbb képet kaptam arról, hogy mit jelent Isten szövetségébe lépni. Hasznos volt számomra Barth és Bullinger teológiájában is elmélyülni. Emellett életre szóló kapcsolatokat sikerült kialakítanom. Istennek legyen hála!”

(Sánta Richárd)

„Nem számított, hogy más a nyelvünk, mások a szokásaink. Együtt voltunk. Együtt beszélgettünk, imádkoztunk, énekeltünk. Együtt tanultunk, kérdeztünk, válaszoltunk. Nemcsak kollégák, de barátok is lettünk, és egyek Krisztusban. Hálás vagyok ezért a közösségért.”

(Batiz-Molnár-Mikola Andrea)

„A 2024. október 28. és november 2. között megvalósult intenzív képzés kitűnő lehetőséget biztosított arra, hogy Heinrich Bullinger és Karl Barth teológiai meglátásai által egy mélyebb betekintést nyerjek a keresztség témájába. A gyermek-, illetve a felnőtt keresztség esetében is sikerült jobban megértenem bibliai megalapozottságukat. Az ötnapos konferenciasorozat során ugyanakkor sok ba-

rárság is szövődött, és az egymással történő beszélgetések által úgy érzem, hogy sokat tágul a világnézetünk is.” (Vass Lehel)

Köszönjük a debreceniek vendégszeretetét, a professzorok nyitottságát, a diákok barátságát. Köszönjük dr. Balogh Csaba rektorhelyettesnek a lehetőséget, és azt, hogy végigkísért minket a tanulási folyamatban. Hálásak vagyunk a szervezőknek, hogy egy ilyen hetet tudhatunk magunk mögött, és Istennek, hogy mindvégig jelen volt közöttünk.

Tóth Henrietta-Beatrix
másodéves magiszterhallgató

Septuaginta-konferencia a Kolozsvári Protestáns Teológiai Intézetben

2024. november 8–9. között a Kolozsvári Protestáns Teológiai Intézet adott helyet a negyedik Septuaginta Hungarica *A bölcsességgel összekapcsolt/oktatott szív* című konferenciának. A konferenciák (2017 – Gyulafehérvár, 2019 – Kolozsvár, 2022 – online) rövid távú célkitűzése olyan előadások megtartása és olyan tanulmánykötetek megjelentetése, amelyek közelebb hozzák a magyar nyelvű olvasótáborhoz a Héber Biblia görög nyelvű fordítását, a Septuagintát. A konferencia mögött álló munkacsoport hosszú távú célja a Septuaginta jegyzetapparátussal (és esetleg kísérőkötettel) ellátott magyar nyelvű fordításának elkészítése.

Az idei konferencia központi gondolata a bölcsesség fogalma volt, az elhangzott nyolc előadás azonban ennél sokszínűbbnek bizonyult.

Martin Meiser, a Saarbrückeni Egyetem Evangélikus Teológiai Fakultásának professzora *Miért fordították le Jób könyvét görög nyelvre?* címmel tartott előadást. Kitért azokra a fordítástechnikai, retorikai és teológiai különbségekre, amelyek Jób könyvét jellemzik, valamint hangsúlyozta azokat a teológiai témákat, amelyek miatt ezt a könyvet mind a palesztinai, mind a diaszpóra zsidósága, majd később a kereszténység is befogadta, bár kifejezte óvatosságát azzal az állítással kapcsolatban, hogy a görög fordító az ókori zsidóság Szentírása részének tekintette a könyvet, ugyanis rengeteg benne a homéroszi és görög mitológiai motívumokra való egyértelmű vagy rejtett utalás.

Erik Eynikel, a Regensburgi Egyetem Teológiai Fakultásának professzora a kiadás előtt álló *Historical and Theological Lexicon to the Septuagint* második kötetébe írt egyik szócikkének tartalmát, illetve a mögötte álló munkafolyamatot mutatta be a *Példa-szócikk a Történeti-teológiai szótár a Septuagintához* című előadásában, és arra ösztönözte a magyar kutatókat, hogy a további kötetekben csatlakozzanak a munkacsoporthoz.